

Sygn. akt II K 1863/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Stupnicki

Protokolant: Joanna Szajkowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Włodzimierz Leonczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 18 lutego 2014 r., 25 marca 2014 r., 6 maja 2014 r., 3 czerwca 2014 r. i 13 sierpnia 2014 r.

s p r a w y : E. S.

córki B. i C. z domu A.

ur. (...) w S.

oskarżonej o to, że:

w dniu 15 października 2013 r. w J.al. (...), działając z góry powziętym zamiarem, celem osiągnięcia korzyści majątkowej E. S., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości łącznej 199 zł (...)J., w ten sposób, że na hali samoobsługowej sprzedaży, wykorzystując nieuwagę personelu sklepu, zerwała metkę na kurtkę o większej wartości tj. 199 zł, a następnie udała się do kasy i wyłożyła do skasowania towar o zaniżonej w ten sposób cenie, czym spowodowała powstanie strat w kwocie 199 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.w J.;

tj. o czyn z art.286 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżoną **E. S.** za winną tego, że w dniu 15 października 2013 r. w J.al. (...), działając z góry powziętym zamiarem, celem osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości łącznej 159,05 zł (...)J., w ten sposób, że na hali samoobsługowej sprzedaży, wykorzystując nieuwagę personelu sklepu, przekleiła wskazujący cenę towaru kod kreskowy dotyczący innej tańszej kurtki o wartości 39,95 zł na kod kreskowy – wskazujący cenę towaru - znajdujący się na metce przytwierdzonej do kurtki o większej wartości tj. 199 zł, a następnie udała się do kasy i wyłożyła do skasowania towar o zaniżonej w ten sposób cenie, wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do rzeczywistej wartości towaru, płacąc za kurtkę o wartości 199 zł jedynie kwotę 39,95 zł czym spowodowała powstanie strat w kwocie 159,05 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.w J.przy przyjęciu, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 3 k.k. i za to za podstawie art. 286 § 3 k.k. wymierza jej karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonej **E. S.** kary ograniczenia wolności zalicza okres jej zatrzymania w dniu 15 października 2013 r.

III. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza w całości od oskarżonej **E. S.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 590 zł, w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza jej 180 zł opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 października 2013 r. E. S. udała się do Hipermarketu (...) znajdującego się w J. przy alei (...). Po wejściu do sklepu, na hali samoobsługowej, włożyła do koszyka różnego rodzaju artykuły spożywcze oraz skarpetki. Nadto udała się do części sklepu gdzie wywieszane były m.in. damskie kurtki. E. S. oglądała te kurki. Przy kurtkach danego asortymentu, podobnie jak przy innych towarach w sklepie, były uwidocznione ceny. Cena tych kurtek wynosiła 199 złotych. E. S. wzięła jedną z kurtek z wieszaka po czym udała się do przymierzalni. Następnie odwiesiła mierzoną kurtkę na miejsce. W pewnym momencie podniosła ona z podłogi, w części sklepu gdzie były kurtki, kartkę – metkę z innej kurtki, zawierającą naklejony kod kreskowy, po czym udała się z tą metką do czytnika cen, by sprawdzić cenę. Cena na kodzie kreskowym wynosiła 39,95 złotych. Następnie ponownie udała się w pobliże wieszaka z kurtkami, wzięła interesującą ją kurtkę i udała się ponownie do przymierzalni. Do kurtki tej przytwierdzona była papierowa metka na której wydrukowany był kod kreskowy zawierający cenę – 199 złotych. Będąc w przymierzalni E. S. na tą metkę przekleiła kod kreskowy z metki znalezionej w sklepie zasłaniając w ten sposób kod wydrukowany na metce kurtki. Po dokonaniu tych czynności E. S. udała się do kasy i wyłożyła na taśmę artykuły, które chciała zakupić oraz osobiście podała kasjerce kurtkę do skasowania ceny. Do kurtki tej przytwierdzona była metka z przeklejonym przez nią kodem kreskowym, wskazujący cenę towaru dotyczącej innej tańszej kurtki o wartości 39,95 złotych. Wprowadzona czynem E. S. w błąd kasjerka zeskanowała ów kod co spowodowało, iż jako cena kurtki w miejsce kwoty 199 złotych pojawiła się zaniżona cena 39,95 złotych. W wyniku tego E. S. płacąc za kurtkę o wartości 199 zł jedynie kwotę 39,95 zł spowodowała powstanie strat w kwocie 159,05 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w J.. Po przejściu przez linię kas E. S. została zatrzymana przez pracowników ochrony sklepu, którzy odebrali jej kurtkę zaś E. S. oddano kwotę 39,95 złotych.

(dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego E. S. k.15-16,42-43, 72-73,74,76-78;
- zeznania świadka R. K. k.8-9,73;
- zeznania świadka M. B. k.83-84;
- odtworzenie zapisów nagrań z płyt CD k76-77,84;
- kserokopia metki k.6;
- kserokopia paragonu k.7;
- protokół oględzin k.21-24)

E. S. nie była uprzednio karana sądownie za przestępstwa.

(dowód:

- zapytanie o karalność oskarżonej k.20)

E. S. nie jest chora psychicznie ani upośledzona umysłowo. W czasie zarzucanego jej czynu nie miała zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia tego czynu ani pokierowania swoim postępowaniem.

(dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna dotycząca oskarżonej k.32-33)

Oskarżona w swoich pierwszych wyjaśnieniach deklaratoryjnie przyznała się „częściowo do zarzucanego jej czynu”. Wyjaśniła, że była w hipermarkecie (...) na zakupach by kupić „bułki i masło”. Dodała, że wzięła z wieszaka interesującą ją kurtkę i ją przymierzyła ale stwierdziła, że cena jest za wysoka, toteż odwiesiła kurtkę na miejsce. Opisała, że na podłodze znalazł metkę z kodem kreskowym, na której było napisane „kurtka damska jasna” dodała, że już nie sprawdzała tej metki w czytniku kodów kreskowych by sprawdzić cenę. Opisała, że przekleiła kod znaleziony na podłodze na metkę kurtki która ją interesowała. Zapewniła, że nie wie dlaczego tak zrobiła. Dodała, że przeklejając tą metkę nie miała „świadomości, że ta kurtka będzie kosztować 39 złotych”. Na rozprawie nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Zaprzeczyła prawdziwości swoich pierwszych wyjaśnień wskazując, iż je złożyła pod presją Policji, gdyż chciała zakończyć sprawę. Zapewniła, że nie wiedziała, ile kosztuje interesująca ją kurtka. Opisała, że na tej kurtce nie było metki dlatego przekleiła na „jedną kartkę” przytwierdzoną do kurtki kod kreskowy z metki znalezionej na podłodze sklepu. Zapewniła, że była przekonana, że to jest metka od tej kurtki. Przyznała, że wcześniej sprawdziła cenę na znalezionej metce - kodzie kreskowym w czytniku cen.

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonej E. S. były wiarygodne w zakresie w jakim przyznała, w toku śledztwa i na rozprawie, że przekleiła kod kreskowy ze znalezionej metki na metkę z interesującej ją kurki. Sąd nie znalazł żadnych powodów by podważyć wiarygodność tych wyśnień oskarżonej. Nadto zeznania te były zbieżne z zeznaniami świadków R. K. oraz M. B.. Wiarygodne były także wyjaśnienia oskarżonej złożone w śledztwie, że uznała, iż interesująca ją kurta była zbyt droga, a sprzeczne były odmienne jej wyjaśnienia złożone na rozprawie, iż w ogóle nie wiedziała, że rzeczywista cena interesującej ją kurtki wynosi 199 złotych. Z zapisów zdarzenia na nagraniach z monitoringu a także z doświadczenia życiowego jednoznacznie wynika, że ceny w hipermarkecie (...) są uwidocznione na stosownych tablicach przy danym asortymencie towarów. Oskarżona była przy interesujących ją kurtkach przez wiele minut toteż niewątpliwie mogła dostrzec ich cenę. Nadto skoro jak sama przyznała, po zapłaceniu „kredytów i opłat oraz wykupieniu leków” na życie pozostaje jej jedynie 300 złotych miesięcznie to logicznym jest uznanie, iż sprawdzała, ile wyda na zakup garderoby. Z tych te względów jako logiczne a przez to wiarygodne Sąd uznał pierwsze wyjaśnienia oskarżonej, iż uznała ona, że kurtka którą chce nabyć jest dla niej zbyt droga – a zatem, iż wiedziała jaka jest jej cena. Twierdzenia oskarżonego, iż złożyła te wyjaśnienia pod presją Policji były niespójne. Policja bowiem miał spowodować złożenie tychże wyjaśnień by zakończyć sprawę (a oskarżona miała powtórzyć to co twierdzili ochroniarze) zaś z treści tychże wyjaśnień wynika, iż oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu gdyż zapewnia, że „przekleiła metkę” czyli kod kreskowy, będąc przekonaną, że jest to kod z tejże kurtki oraz, że nie wiedziała, że ów kod spowoduje zaniżoną wartość gdyż jak twierdziła, że „nie miałam świadomości, że ta kurtka będzie kosztować 39 złotych” (k.16). Tym samym deklarując częściowo przyznanie się do popełnienia zarzucanego jej czynu oskarżona w rzeczywistości w całości nie przyznała się do popełnienia tego czynu i wyjaśniła, z jakiego powodu przekleiła kod kreskowy. Stosując zatem tok rozumowania oskarżonej należałoby uznać, że Policjanci wywarli na nią presję, by nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu oraz wskazała okoliczności, które miały spowodować uniknięcie przez nią odpowiedzialności za czyn. Ów fakt wprost wskazuje na całkowitą nielogiczność a przez to kłamliwość wyjaśnień oskarżonej, co do okoliczności składania przez nią pierwszych wyjaśnień. Oskarżona zmieniła na rozprawie swoje wyjaśnienia, wskazując, iż nie widziała ceny interesującej jej kurtki z tego powodu, iż na nagraniu monitoringu wyraźnie widać, iż sprawdziła ona cenę zakodowaną na kodzie kreskowym znalezionej przez siebie metki w czytniku cen. Skoro zatem oskarżona wiedziała, że cena wynikająca ze znalezionej metki to kwota 39,95 złotych logiczne było, że jej wcześniejsze wyjaśnienia w których zapewniła, że nie miała „świadomości, że ta kurtka będzie kosztować 39 złotych” nie mogły się ostać toteż nie mogły jej obronić przed odpowiedzialnością karną. Z tych też względów w kolejnych wyjaśnieniach po pierwsze oskarżona zapewniła, że nie wiedziała ile kosztuje interesująca ją kurta, a zatem, że nie widziała tablicy z ceną za te kurtki a po drugie, że była przekonana, że znalezione metka pochodzi od tej kurtki. Powody uznania za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonej złożonych na rozprawie co do jej rzekomej niewiedzy o cenie kurtki Sąd wskazał w powyższej części uzasadnienia. Na niewiarogodność wyjaśnień oskarżonej, jakoby była przekonana, że znaleziona metka pochodzi z interesującej ją kurtki świadczą trzy okoliczności. Po pierwsze, metka kurtki, którą zainteresowała się oskarżona miała wydrukowany kod kreskowy (k. 6) co zostało potwierdzone w zeznaniach M. B.. Tym samym oskarżona musiała zakleić prawidłowy – nadrukowany kod kreskowy metki tzw. stick – em czyli kodem

kreskowym w formie naklejki. W innym wypadku kasjerka miałaby dwa kody kreskowe na jednej metce kurtki. Skoro na metce nie było dwóch kodów kreskowych w których zakodowana była cena, z czego wynika, że jeden (prawidłowy, nadrukowany z ceną 199 złotych) kod kreskowy został zaklejony przez kod (stick) pochodzący z innej kurki z ceną 39,95 złotych. To zaś wskazuje na celowość działania oskarżonej tj. chęć ukrycia przez nią prawidłowego kodu kreskowego kodem z innego towaru. Po drugie metka ta została zaklejona przez oskarżoną w czasie, gdy była ona w przebieralni, co wskazuje, że oskarżona chciała ukryć tą czynność przed możliwością dostrzeżenia jej przez osoby postronne. W toku rozprawy odtwarzano bowiem zapis z monitoringu w czasie którego było widać co oskarżona robiła będąc w sklepie przez czas około godziny – ze szczególnym uwzględnieniem jej czynności związanych z przymierzaniem interesującej ją kurtki. Na monitoringu nie widać zaś momentu, w którym oskarżona, co sama przyznaje, przytwierdziła znaną metkę do kurtki. Tym samym logiczne jest ustalenie, iż uczyniła to w jedynym miejscu, które nie jest monitorowane w sklepie, a do którego wchodziła tj. przymierzalni sklepowej. To zaś także wskazuje na celowość jej działania tj. chęć ukrycia przed osobami postronnymi i ochroną sklepu faktu przyklejenia do metki nieprawidłowego kodu kreskowego. Niewątpliwie, gdyby oskarżona, tak jak twierdzi, była przekonana, że znaleziona metka pochodzi od pożądanego przez nią kurtki, nie zamieniałaby metek (przeklejając kody kreskowe) ukradkiem w przymierzalni. Po trzecie skoro oskarżona знаła cenę kurtki – wynoszącą 199 złotych, która jak pierwotnie przyznała była dla niej za droga (k.16) a następnie sprawdziła cenę widniejącą na znalezionej metce – wynoszącą 39,95 złotych to jej twierdzenia, że była przekonana że ta znaleziona metka pochodzi od upatrzonej przez nią kurtki było całkowicie nielogiczne. Oczywiście zdarza się, że cena widniejąca na metce towaru nie jest tożsama z ceną widniejącą na planszy z ceną przypisaną do tego towaru. Jednakże twierdzenie oskarżonej, że znajdując nieprzytwierdzoną do towaru metkę z zakodowaną ceną pięciokrotnie mniejszą niż cena widniejąca przy danym towarze była przekonana, że właśnie ta metka pochodzi od wybranej przez nią kurtki było całkowicie nielogiczne. Z tych też względów Sąd jako niewiarygodne uznał pozostałe wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim opisała ona przyczyny, dla których przytwierdziła do interesującej ją kurtki nowy kod kreskowy z metki znalezionej na terenie sklepu.

Sąd jako wiarygodne uznał zeznania świadków R. K. i M. B.. Osoby te nie znały wcześniej oskarżonej toteż nie pozostawały z nią w żadnych relacjach osobistych, które mogły wpłynąć na treść ich zeznań. Nadto zeznania te były rzeczowe a także pośrednio znajdowały potwierdzenie w zapisie zdarzenia na monitoringu sklepowym.

Sąd jako wiarygodną uznał opinię sądowną – psychiatryczną dotyczącą oskarżonej. Biegli psychiatrzy szczegółowo analizowali zachowanie oskarżonej w czasie badania i precyzyjnie wyjaśnili z jakiego powodu uznali, iż w czasie popełnienia zarzucanego jej czynu nie miała ona zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym możliwości rozpoznania ich znaczenia bądź pokierowania swoim postępowaniem. Opinia ta była rzeczowa i należycie uzasadniona. Była nadto wydana przez biegłych mających wiadomości specjalne w dziedzinie psychiatrii. Tym samym Sąd uznał za własne wnioski tej opinii.

Jako wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów ujawnionych na rozprawie bowiem zostały sporządzone przez powołane do tego podmioty w granicach ich kompetencji a żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

W świetle powyższych dowodów Sąd ustalił, iż oskarżona E. S. swoim zachowaniem podjętym w dniu 15 października 2013 r. w J.przy al. (...), polegającym na tym, że z góry powziętym zamiarem, celem osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości łącznej 159,05 zł (...)J., w ten sposób, że na hali samoobsługowej sprzedaży, wykorzystując nieuwagę personelu sklepu, przekleiła wskazujący cenę towaru kod kreskowy dotyczący innej tańszej kurtki o wartości 39,95 zł na kod kreskowy – wskazujący cenę towaru - znajdujący się na metce przytwierdzonej do kurtki o większej wartości tj. 199 zł, a następnie udała się do kasy i wyłożyła do skasowania towar o zaniżonej w ten sposób cenie, wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do rzeczywistej wartości towaru, płacąc za kurtkę o wartości 199 zł jedynie kwotę 39,95 zł czym spowodowała powstanie strat w kwocie 159,05 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.w J.wyczerpała znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k.

E. S. działała umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, nagłym. Wykorzystując fakt, że znalazła na terenie hali sprzedaży hipermarketu metkę od innej tańszej kurtki niż ta która ją interesowała, chcąc osiągnąć korzyść majątkową polegającą na dokonaniu zapłaty niższej kwoty niż rzeczywista cena towaru wprowadziła pracownicę

sklepu w błąd co do rzeczywistej ceny towaru przekleając na metkę upatrzonej przez siebie kurtki kod kreskowy z innej tańszej kurtki co spowodowało, iż kasjerka zeskanowała kod zawierający błędną cenę. E. S. płacąc zaniżoną cenę 39,95 złotych za towar o wartości 199 złotych doprowadziła (...) Sp. z o.o. w J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 159,05 złotych.

W ocenie Sądu okoliczności popełnienia tego czynu dają podstawy do uznania, iż stanowił on wypadek mniejszej wagi. Należy bowiem uznać, że oszustwo dokonane w zamiarze nagłym (przy wykorzystaniu przypadkowo znalezionej metki) nie stanowi zwyczajnej postaci oszustwa lecz zasługuje na znacznie łagodniejsze potraktowanie. Wypadek mniejszej wagi, to sytuacja, w której okoliczności popełnienia przestępstwa, zwłaszcza zaś przedmiotowo-podmiotowe znamiona czynu, charakteryzują się przewagą elementów łagodzących, które sprawiają, że ten czyn nie przybiera zwyczajnej postaci, lecz zasługuje na znacznie łagodniejsze potraktowanie. Sąd w tym zakresie podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 16 listopada 2000 r. w sprawie II AKa 161/00.

Fakt dokonania oszustwa powodującego stosunkowo niewielką szkodę (w kwocie 159,05 złotych) w sytuacji, gdy dokonane jest ono przy użyciu przypadkowo znalezionej metki z innego towaru stanowi w ocenie Sądu postać uprzywilejowanego (zasługującego na łagodniejsze traktowanie) oszustwa.

Te okoliczności wskazują, iż E. S. swoim zachowaniem podjętym w dniu 15 października 2013 r. na szkodę (...) Sp. z o.o. w J. wyczerpała znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 3 k.k.

Sąd badając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego miał na uwadze sposób i okoliczności jej działania oraz wysokość wyrządzonej przez nią szkody a także fakt, iż szkoda ta została naprawiona. Sąd nie przeoczył, iż wprowadzie oskarżona działała w zamiarze nagłym, to jednak będąc przez okres około godziny w sklepie miała możliwość przemyślenia swojego zachowania i odstąpienia od realizacji zamiaru jaki powstał u niej po znalezieniu metki. Jak wynika bowiem z nagrania z zapisu monitoringu pomiędzy znalezieniem przez oskarżoną metki a udaniem się przez nią do kasy sklepowej z przeklejonym kodem kreskowym upłynęło kilkadziesiąt minut, toteż miała ona wystarczająco dużo czasu by przemyśleć swoje postępowanie i odstąpić od realizacji powstałego przypadkiem zamiaru. Pomimo tego dokonała ona tegoż przestępstwa okazując przez to lekceważenie dla porządku prawnego.

Sąd nie dopatrywał się żadnych szczególnych okoliczności łagodzących przy wymiarze kary. Wprawdzie oskarżona nie była uprzednio karana sędownie za przestępstwa ale niekaralność osoby za popełnianie przestępstw jest zasadą w społeczeństwie zaś wyjątkiem od tej zasady jest popełnianie przestępstw. Tym samym fakt uprzedniej niekaralności za popełnianie przestępstw nie może być szczególną okolicznością łagodzącą dla oskarżonej.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonej za przypisany jej czyn, na podstawie art. art. 286 § 3 k.k. kara 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym była adekwatna do jej winy i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu. Kara ta winna uzmysławiać jej nie tylko naganność jej postępowania ale także nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem. Oskarżona wykonując prace na cele lokalnego społeczeństwa niewątpliwie doceni wysiłek innych ludzi, którzy poprzez swoją pracę (a nie poprzez popełnienie przestępstw) zdobywają środki finansowe na swoje potrzeby. Kara ta winna spełnić także swoje cele w zakresie prewencji ogólnej, wskazując społeczeństwu, że przestępstwa tego rodzaju nie pozostają bez odpowiedniej odpłaty karnoprawnej. To zaś winno pozytywnie wpłynąć na utwierdzenie właściwych postaw społecznych.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonej E. S. kary ograniczenia wolności Sąd zaliczył jej okres jej zatrzymania w dniu 15 października 2013 r.

Zasadą w procesie jest ponoszenie przez oskarżonego kosztów tegoż procesu zaś wyjątkiem od zasady zwolnienie od ich ponoszenia. Oskarżona posiada stałe dochody emerytury w kwocie 1600 złotych miesięcznie a także jest właścicielką mieszkania i samochodu osobowego. Brak było zatem jakichkolwiek przesłanek by zwolnić oskarżoną od kosztów procesu. Tym samym na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził w całości od oskarżonej E. S. na rzecz Skarbu Państwa

koszty sądowe w kwocie 590 zł, w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył jej 180 zł opłaty.